

Llibre de les meditacions

Feliu Formosa

Tot s'ha aclarit, però

Tot s'ha aclarit, però

plou més que abans, i l'aigua

ens evoca el til·ler

que tots dos hem mirat

a recer d'un vell burg

i a l'encalç d'uns arpegis

que es perden entre els núvols.

No hi ha res més tenaç

que aquests acords fugaços,

quan tot just comencem

el joc de la memòria.

Entre tots dos, és fàcil

incorporar l'indret

llunyà que compartíem

a aquest temps tan dubtós.

Tu seràs violins

que vénen de molt lluny

quan l'única tornada

començava a entristir-me.

Prepara'm la ironia,

que ja vinc. No t'avancis.